

Niyâzi Mısrî Divânı

UYAN GÖZÜN AÇ

Uyan gözün aç durma yalvar güzel Allah'a
Yolundan izin ayırma yalvar güzel Allah'a

Her geceyi kaaim ol her gündüzü saim ol
Hem zikr ile daim ol yalvar güzel Allah'a

Bir gün bu gözün görmez hem kulağın işitmez
Bu fırsat ele girmez yalvar güzel Allah'a

Aslığı ganimet bil her saati nimet bil
Gizlice ibadet kıl yalvar güzel Allah'a

Ömrünü hiçe sayma kendini oda yakma
Her şam u seher yatma yalvar güzel Allah'a

Hey nice yatırsun dur olma bu safadan dur
Bahr-ı keremi boldur yalvar güzel Allah'a

Her vakt-i seherde bir lütfu gelir Allah'ın
Ol vakt uyanır kalbin yalvar güzel Allah'a

Allah'ın adın yadet, can ile dili şâd et
Bülbül gibi feryat et yalvar güzel Allah'a

Gel imdi Niyaziyle Allah'a niyaz eyle
Hacatı dıraz eyle yalvar güzel Allah'a

HÜDA DAVET EDER

Hüda davet eder elhamdülillah
Bu can dosta gider elhamdülillah
Hakikat Şehrine Çün rihlet oldu
Gönül durmaz uyar elhamdülillah
Duyaldan can ü dil vaslı habibi
Hem okur hem yazar elhamdülillah
Yakın geldi tulua Şems-i ruhum
Bugün kevnim doğar elhamdülillah
İlim dedikleridir halveti yar
Kamu ağyar gider elhamdülillah
Şehadet mansıbıdır ali mansıb
Bize veriliser elhamdülillah
Görüde mani yüzünden cemali
Bozuldu hep suver elhamdülillah
Biliştik bunda hem ihsanlar etti
Nasibimiz kadar elhamdülillah
Ne gam giderse dünyadan Niyazi
Visaline erer elhamdülillah

VAİZ

Bugün bir meclise vardım oturmuş pend ider vaiz
Okur açmış kitabını bu halkı ağlatır vaiz
İki bölmüş cihan halkın birini cennete salmış
Eliyle kürsüden biri tamuya sarkıtır vaiz
Çıkar ağzından ateşler yakar şeytan-ı melunu
Sanırsın yedi tamunun azabı kendidir vaiz
Tamuya şöyle doldurmuş içinde yok duracak yer
Ana yerleştirir halka acep hizmettedir vaiz

Yaraşır va'z ana hakkı ki yanar yakılır her dem
Niyazi'nin hemen ancak cihanda adıdır vaiz

ALLAH HU DİYEN

Tende canım canda cananımdır Allah Hu diyen
Dide sırrım serde sübhanımdır Allah Hu diyen

Dest-i kudretle yazılmış yüzüne ayat-ı Hakk
Gönlümün tahtında sultanımdır Allah Hu diyen

Cümle azadan gelir zikr-i ene'l Hakk haresi
Cism içinde zar-ı efganımdır Allah Hu diyen

Giceler ta subh olunca inletir bu dert beni
Derdimin içinde dermanımdır Allah Hu diyen

Yere göğe sığmayan bir müminin kalbindedir
Katremin içinde ummanımdır Allah Hu diyen

Kisve-i tenden muarra seyreder bu gökleri
Çark uran abdalı uryanımdır Allah Hu diyen

Her kişiye kendinden akrab olan dost zatıdır
Ey Niyazi dilde mihmanımdır Allah Hu diyen

BAHR İÇİNDE KATREYİM

Bahr içinde katreyim bahr oldu hayran bana
Ferş içinde zerreyim arş oldu seyran bana

Dost göründü çun ayan kalmadı bir şey nihan
Tufan olursa cihan bir katre tufan bana

Surette ne'm var benim sirettedir madenim
Kopsa kıyamet bugün gelmez perişan bana

Kaf-ı dil ankasıyım sırrın aşınasıyım
Endişelen hasıyım ad oldu insan bana

Niyazi'nin dilinden Yunus'durur söyleyen
Herkes'e un can gerek Yunus durur can bana

YA RESULALLAH

Zuhur-ı kainatın madenisin ya Resulallah
Rumuz-ı küntü kenz'in mahzenisin ya Resulallah

Beşer denen bu alem ki senin suretle şahsındır
Hakikatte hüviyette deęilsin ya Resulallah

Vücudun cümle mevcudatı nice cami' olduysa
Dahi ilmin muhit oldu kamusun ya Resulallah

Dehanın menba-ı esrar ilm-i min ledünnidir
Hakayık ilminin sen mahremisin ya Resulallah

Ne kim geldi cihana hem dahi her kim gelisedir
İçinde cümlelerin ser-askerisin ya Resulallah

Cihan bağında insan bir şecerdir gayriler yaprak
Nebiler meyvedir sen zübdesisin ya Resulallah

Şefaat kılmasan varlık Niyazi'yi yoğ ederdi
Vücudun zahmının sen merhemisin ya Resulallah

DERVİŞ OLAN

Derviş olan aşık gerek yolunda hem sadık gerek
Bağrı anın yanık gerek can gözleri açık gerek

Alçaktan alçak yürüye toprak içinde çürüye
Aşk ateşinde eriye altın gibi sızmak gerek

Zikr-i Hakka meşgul ola,yana yana ta kül ola
Her kim diler makbul ola tevhide boyanmak gerek

Eyven kişi yol alamaz maksudunu tez bulamaz
Yoę olmayan var olamaz varını dağıtmak gerek

Dervişlerin en alçağı buğday içinde burçağı
Bu Mısri gibi balçığı her bir ayak basmak gerek

BULAN ÖZÜNÜ

Bulan özünü gören yüzünü
Bir yüzü dahi görmek dilemez

Vuslatta olan hayrette kalan
Aklın diremez kendin bulamaz

Her şam u seher odlara yanar
Her benzi solar ağlar gülemez

Aşık olagör sadık olagör
Cehd eylemeyen menzil alamaz

Meftun olalı mecnun olalı
Bu Mısri dahi akla gelemes

SENDE BUL

İster isen bulasın cananı sen
Gayre bakma sende iste sende bul
Kendi mir'atında gözle anı sen
Gayre bakma sende iste sende bul

Her sıfat kim sende var izle anı
Gör ne sırdan feyz alır gözle anı
İrişince zatına özle anı
Gayre bakma sende iste sende bul

Kenz-i mahfi aşikar hep sendedir
Yazın kış,leyl-ü nehar hep sendedir
İki alemde ne var hep sendedir
Gayre bakma sende iste sende bul

Men-aref sırrına ir ko gafleti
Gör ne remzeyler bu insan sureti

Haşr ü neşr ile tamu'yu cenneti
Gayre bakma sende iste sende bul

Haşr-i suri halin inkar eyleme
Gülşen iken yerini nar eyleme
Enfüs ü afakı bil ar eyleme
Gayre bakma sende iste sende bul

Zat-ı Hakkı anla zatındır senin
Hem sıfatı hep sıfatındır senin
Sen seni bilmek necatındır senin
Gayre bakma sende iste sende bul

Sureti terk eyle mana bulagör
Ko sıfat-ı bahr-i zata dala gör
Ey Niyazi şark u garba dola gör
Gayre bakma sende iste sende bul

ARZULARSIN

Nadanı terk etmeden,yaranı arzularsın
Hayvanı sen geçmeden insanı arzularsın

Men arefe nefsehu kad arefe rabbehu
Nefsini sen bilmeden Sübhan'ı arzularsın

Sen bu evin kapusun henüz bulup açmadan
İçindeki kenz-i bipayan'ı arzularsın

Taşra üfürmek ile yalınlanır mı ocak
Yönün Hakk'a dönmeden ihsanı arzularsın

Dağlar gibi kuşatmış benlik günahı seni
Günahını bilmeden gufranı arzularsın

Sen şarabı içmeden serhoş-u mest olmadan
Nicesi Hak emrine fermanı arzularsın

Cevzin yeşil kabuğunu yemekle tad bulunmaz
Zahir ile ey fakih Kur'an-ı arzularsın

Gurbetlięe düşmeden mihnete sataşmadan
Kebap olup pişmeden büryanı arzularsın

Yabandasın evin yok bir yanmış ocağın yok
İssız dağın başında mihmanı arzularsın

Ben bağ ile bostanı gezdim hıyar bulmadım
Sen söğüt ağacından rumman'ı arzularsın

Başsız kabak gibi bir tekerleme söz ile
Yunus'leyin Niyazi irfanı arzularsın

AŞKA DÜŞ

Zühdünü ko, aşka düş ehl-i cenan etsin seni
Pîr-i aşka kulluk et canane can etsin seni

Bir zeman bülbül gib efganın ağdır göklere
Şol kadar kıl naleyi kim gülistan etsin seni

Ar u namusun bırak,şöhret kabasından soyun
Giy melamet hırkasın kim ol nihan etsin seni

Yüzünü yerler gibi ayaklar altında ko kim
Hak teala başlar üzre asüman etsin seni

Verme rahat nefsine daim gaza-yı ekber et
Ka'be-yi dil fetholup darül-eman etsin seni

Gel Niyazi'nin elinden bir kadeh nuş eyle kim
Mahvedip nam u nişanın bi-nişan etsin seni

VARİDAT

Can kuşunun her zeman ezkarıdır Varidat
Akl u hayalin heman efkarıdır Varidat

İşidicek adını duydu canım tadını
Bildim ki ariflerin esrarıdır Varidat

Sıdkile gönlün sever görmeye canım iver
Anın için kim Hakk'ın emvarıdır Varidat

Ol dürr-i yekdane'nin kadri bilinmez anın
Bu dil-i viyrane'nin mi'marıdır Varidat

Gerçi kütüb çok yazar İlm-i Ledün'den haber
Cümlesi bir bağçedir ezkarıdır Varidat

İlm-i Füsüs'la tamu odları söner kamu
Anın yerinde biten gülzarıdır Varidat

Muhyeddin ü Bedrettin etdiler ihyay-ı din
Derya Niyazi "Füsüs" enkarıdır "Varidat"

DOST

Bakıp cemal-i yare çağırırım dost dost
Dil oldu pare pare çağırırım dost dost

Aşkın ile dolmuşum zühdümü yanılmışım
Mest-i müdam olmuşum çağırırım dost dost

Mescid ü meyhanede, hanede viyranede
Ka'be'de büthanede çağırırım dost dost

Sular gibi çağ çağ dolaşırım dağ dağ
Hayran bana sol u sağ çağırırım dost dost

Geldim cihane garib,oldum güle andelib
Herdem ciğerler delip çağırırım dost dost

Dünya gamından geçip,yokluğa kanat açıp
Aşk ile daim uçup çağırırım dost dost

Aradığım candadır,canda ve hem tendedir
Bilir iken bendedir çağırırım dost dost

Gah düşerim mutlak'a,gah asl u geh mülhak'a
Bakıp kamudan Hakk'a çağırırım dost dost

Dolunmaz ol hal ü had min-el ezel ta ebed
Unulmaz asla bu derd çağırırım dost dost

Hep görünen dost yüzü andan ayırmam gözü
Gitmez dilimden sözü çağırırım dost dost

Derya olunca nefes parelenince kafes
Ta kesilince bu ses çağırırım dost dost

Ne yerdeyim ne gökde, ne ölüyüm ne zinde
Her yerde her zamanda çağırırım dost dost

Geldim o dost ilinden koka koka gülünden
Niyazi'nin dilinden çağırırım dost dost

BİZİ ANLAYAN

Zat-ı Hakk'da mahrem-i irfan olan anlar bizi
İlm-i sır'da bahr-i bi-payan olan anlar bizi

Bu fena gülzarına talib olanlar anlamaz
Vech-i baki hüsnüne hayran olan anlar bizi

Dünye vü ukba'yı tamir eylemekten geçmişiz
Her taraftan yıkılıp viyran olan anlar bizi

Biz şol Abdal'ız bıraktık eğnimizden şalımız
Varlığından soyunup üryan olan anlar bizi

Kahr u lütfu şey'-i vahid bilmeyen çekdi azab
Ol azabdan kurtulup sultan olan anlar bizi

Zahid'a ayık dururken anlamazsın sen bizi
Cür'a-yı safi içip mestan olan anlar bizi

Arifin her bir sözünü duymağa insan gerek
Bu cihanda sanmanız hayvan olan anlar bizi

Ey Niyazi katremiz deryaye saldıq biz bu gün
Katre nice anlasın umman olan anlar bizi

Halkı koyup LAMEKAN ilinde menzil tutalı
Mısri'ya şol canlara canan olan anlar bizi

YAĞMA

Sevdim seni hep varım yağmadır alan alsın
Gördüm seni efkarım yağmadır alan alsın

Aldın çü beni benden geçdim bu can u tenden
Aklım dahi her varım yağmadır alan alsın

Ben varlığımı atdım dost varlığına yetdim
Her uslu'ya bazarım yağmadır alan alsın

Geçdim ben ad u san'dan çıkdım ben o dükkandan
Hep ırz ile vekarım yağmadır alan alsın

Geldi dile dildarım buldum gül ü gülzarım
Şimdengeru hep varım yağmadır alan alsın

Sen gaib ü hazırsın her halime nazırsın
Ahval ile etvarım yağmadır alan alsın

Çün buldu gönül yarım terk eyledim ağyarım
lyman ile zünnarım yağmadır alan alsın

Mısri'ye vücub imkan bir oldu kamu a'yan
Taata ile ezkarım yağmadır alan alsın

KESRET-VAHDET

Oldum çü mahv-ı mahz-ı zat,buldum vücudumdan necat
Ben içmişim ab-ı hayat,ermez bana herkiz memat

Ben dost yolunda varımı terk eyledim önden sonra
Küfrile iymandan geçüp a'yanda bulmuşam sebat

Her kande baksam görünür gözlerime sırr-ı ezel
Her şey ulaşip aslına çıktı aradan kainat

Dost ile ben dost olalı,zevkiyle işret bulalı
Zayf-ı mükerremdir bu can hep yediğim kand ü nebat

Halvet'den ettim rihleti,kesretde buldum vahdet'i
Bazar'da düzdüm halveti,ruz u şeb'im iyd ü berat

Gördüm bu alemler kamu benim vücudumla dolu
Bir olmuş "Uçmağ" u "Tamu",cümle bana olmuş sıfat
Her ne yana kim eğilem,ol yana her şey eğilir
Olmuş Niyazi hep senin sayelerin sitti cihat

GÖNLÜM SANA

Çün sana gönlüm mübtela düştü
Derd ü gam bana aşına düştü
Zühd ü takva'ya yar idim evvel
Aşk ile benden hep cüda düştü
Vaiz eydür gel aşkı terk eyle
Bendeyim sabrım bi-vefa düştü
Nice terk etsin aşkı şol aşık
Ana karşı sen mehlika düştü
Vechini görsem dağılır aklım
Zülfün ana çün mukteda düştü
Kim seni buldu,kendi yok oldu
Vaslına ey dost can baha düştü
Aşka uşşakın davet etmişsin
Can kulağına ol seda düştü
Bu Niyazi'nin hiç vücudunda
Zerre komadı hep yaka düştü

GARİB BÜLBÜL

Ey garib bülbül diyarın kandedir
Bir haber ver gül-izarın kandedir
Sen bu yolda kimseye yar olmadın
Var senin elbette yarin kandedir

Arttı günden güne feryadın senin
Ah u efgan oldu mu'tadın senin
Aşk içinde kimdir üstadın senin
Bu senin sabru kararın kandedir

Bir enisin yok acep hayrettesin
Rahatı terk eyledin mihnetdesin
Gice gündüz bilmeyip hayretdesin
Ya senin leyl ü neharın kandedir

Ne göründü güle karşı gözüne
Ne büründü baktığınca özüne
Kimse mahrem olmadı hiç razına
Bilmediler şehsuvar'ın kandedir

Gökte uçarken seni indirdiler
Çâr unsur bendlerine urdular
Nûr iken adın Niyazi verdiler
Şol ezelki i'tibarın kandedir

ŞEYDA BÜLBÜL

Ey bülbül-i şeyda yine efgane mi geldin
Azm-i gül edip zar ile giriyane mi geldin

Pervane gibi ateşe daim can atarsın
Evvelde bu aşk oduna sen yane mi geldin

Yağmur gibi yağarsa bela sen baş açarsın
Can veremeye dost yoluna kurbane mi geldin

Her şey çalışır bir sıfatı eyleye ma'mur
Sen cümle sıfat ilini viyrane mi geldin

Vech-i Ehadiyyet ki şu eşyada görünmüş
Bu kesrete ancak anı seyrane mi geldin

Bir kimse senin olmadı hiç raz'ına mahrem
Bilmem bu cihan içine yekdane mi geldin

Bu haste Niyazi'ye şifa remzin edersin
Derde düşen derdine dermane mi geldin

GÜL-BÜLBÜL

Gül müdür,bülbül müdür şol zar u efgan eyleyen?
Ten midir,ya dil midir, hem Arş'ı seyran eyleyen?

Nar u bad u ab u hak'in gel haber ver aslını
Kim bunların her birini emre ferman eyleyen?

Ateşin germiyyetinin sırrını duygur bize
Ki hılaf üzre anı kimdir gülistan eyleyen?

Yelde kimdir geh nesim ü geh saba zevkin veren
Gahi hışmiyle nice büldan'ı viyran eyleyen?

Kimdir anı,bana göster,şol sular da durmayup
Ruz u şeb yüz üstüne aşkile cevlan eyleyen?

Hak ne ma'dendir,biter andan maadin,geh nebat
Kim dir anı gahi hayvan,gahi insan eyleyen?

Ay u gün,yıldızları kim döndürür,ver gil haber
Hem ne sır için dönerler, bunca devran eyleyen?

Bade birdir,saki bir,meclisdeki yaran da bir
Badenin keyfiyyetini kim dir elvan eyleyen?

Kiminin mescidde boynun eğdirip,Abid eden
Kimini meyhanede, serhoş u sekran eyleyen?

Zahid'in benzin sarartıp,ağlatan kim, hem nedir
Kafirin küfrü, dahi fasık'da isyan eyleyen?

Halkdan ayırmış yüzünü,pünhana çekmiş özünü
Ne arar kendini halkdan böyle pünhan eyleyen

Görse mecnunu gönül, bi-ihtiyar mail olur
Liyk görmez ol yüzü kesretde tuğyan eyleyen

Ehl-i derd uşşakı kimdir zar u gıryan eyleyen?
Kim bu sırdan kimini mahrum edüp cahil eyleyen?

Vahdet ehli cümlede bir yüzü seyran ettiler

Kimini mahrem edinip, ehl-i irfan eyleyen?

Ey Niyazi kim vücudun terkederse ol dürür
Cümle yüzler içre ol bir yüzü seyran eyleyen

İNSAN-I KAMİL

Hak yolunun rehberi nefesidir kamilin
Dil tahtının serveri mefesidir kamilin

Nefsini mat eyleyen,ref'i-memat eyleyen
Nefh-i hayat eyleyen nefesidir kamilin

İsteyu git ademi,ademde bul ademi
Sırr-ı nefahtü demi nefesidir kamilin

Sure-yi Necm'i oku anlagıl vahyi Hakk'ı
Bilesin o mantıkı nefesidir kamilin

Ruhül-Kudüs demini,ademde iste anı
Ölmüş gönülün canı nefesidir kamilin

Maye-yi zat denilen,fayz-i necat denilen
Ab-ı hayat denilen nefesidir kamilin

Diri kılan tenleri,zinde eden canları
Kaldıran ölenleri nefesidir kamilin

Mevtaya etse nefes,her yaneden gele ses
Haşreden ey hakşinas nefesidir kamilin

Niyazi'yi can eden zerresini kan eden
Katresin umman eden bir demidir kamilin

EY TARİKAT ERLERİ

Ey tarikat erleri,ey tarikat pirleri
Bir nişan verin bana, ol binişan kandedir?

Kandedir dostun yolu,kande açılır gülü
Dost bağçesi bülbülü, gül-i handan kandedir?

Aradım bahr ü berr'i bulmadım ben bu sırrı
Cism ü candan içeru gizli sultan kandedir?

Bildim ki can tendedir,ten can ile zindedir
Amma nidem bilmedim,cane canan kandedir?

Niyazi'ye can olan,sırrında sultan olan
Diyn ü hem iyman olan ol bimekan kandedir?

Cevap

Ey gönül gel ağlama,zari zari inleme
Pirden aldım haberi, o binişan sendedir

Sendedir dostun ili,sende açılır gülü
Söyler bu can bülbülü, gül-i handan sendedir

Gezme gel bahr ü berr'i,kendinde işte sırrı
Cism ü cana hükmeden gizli sultan sendedir

Anladınsa sen seni,bildinse can u teni
Gayri ne var ey gönül, cane canan sendedir

Ten tahtıdır bu canın,can tahtıdır cananın
Ey Niyazi şübhesiz, ol bimekan sendedir

EY ZAHİD

Zahida suret gözetme içeru can'e bak
Vechi üzre gör ne yazmış Defter-i Rahman'e bak

Mushaf-ı hüsnünde yazılmış "Hüvallah" ayeti
Gel inanmazsan gir oku mekteb-i irfan'e bak

Çeşmini gösterdiğince aşıkın canını alır
Leblerin açdıkça can nefheyleyen canan'e bak

Zülfünün her bir telinde bağlı bin mecnunu gör
Hattı'nın leylindeki yüz-bin meh-i taban'a bak

Ateş-i ruhsar ile yanmış kararmış çehresi
Harf libasından muarra nokta-yi üryan'e bak

Hep mülazım kulluğunda bu cihanın şehirleri
Kapusunda padişahlar kul olan sultan'e bak

Alem anın hüsnünün şerhinde olmuş bir kitab
Metnin istersen Niyazi suret-i insan'e bak

DERMAN ARARDIM

Derman arardım derdime derdim bana derman imiş
Burhan arardım aslıma aslım bana burhan imiş

Sağ u solum gözler idim dost yüzünü görsem deyu
Ben taşrada arar idim ol can içinde can imiş

Öyle sanırdım ayriyem,dost gayridir ben gayriyem
Benden görüp işideni bildim ki ol canan imiş

Savm u salat u haccile sanma biter zahid için
İnsan-ı Kamil olmağa lazım olan irfan imiş

Kanden gelir yolun senin ya kande varır menzilin
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvan imiş

Mürşid gerektir bildire Hakkı sana hakkel-yakin
Mürşidi olmayanların bildikleri güman imiş

Her mürşide dil verme kim yolunu sarpa oğratır
Mürşidi kamil olanın gayet yolu asan imiş

Anla heman bir söz dürür yokuş değildir düz dürür
Alem kamu bir yüz dürür gören anı hayran imiş

İřit Niyazi'nin sözün bir nesne örtmez Hak yüzün
Hak'tan ayan bir nesne yok gözsüzlere pinhan imiş

AĞYAR KALMADI

Ben sanurdum alem içre bana hiç yar kalmadı
Ben beni terk eyledim bildim ki ağyar kalmadı

Cümle eşyada göründüm har var gülzar yok
Hep gülistan oldu alem řimdi hiç har kalmadı

Gice gündüz zar u efgan eyleyüp inlerdi dil
Bilmezem noldu kesildi ah ile zar kalmadı

Gitdi kesret geldi vahdet oldu halvet dost ile
Hep Hak oldu cümle alem řehr ü bazar kalmadı

Din, diyanet, adet ü şöhret kamu vardı yele
Ey Niyazi noldu sende kayd-ı dindar kalmadı

CANDAN GEÇMEK

Kim ki candan geçmez ise diyn bize yar olmasın
Ar u ırz ile gelip aşıklara bar olmasın

Gam yükün aşık olan daim çeke gelmişdürür
Duymayan dost derdini aşka giriftar olmasın

Derd uyutmaz,rahat etmez gice gündüz aşıkı
şol ki bülbüldür güle karşı nice zar olmasın

Zevk-i taatle kimesne hal-i aşkı anlamaz
Talib-i sadık ise belinde zünnar olmasın

Remz-i Hak'ka mahrem olmak değmenin karı değil
Kim dilerse aşk ile yar olsun ağyar olmasın

Zerrece aşk oldu kimde olsa yakar varlığın
Aşk odu ister ki Hak'dan gayrı hiç var olmasın

Cümle efkarın hurufun cem'idüp tevhid ile
Nokta-yı vahdet'de haşrol gayrı efkar olmasın

Ey Niyazi hal-i aşkı herkese faş eyleme
Sırr-ı Hak'dır ana bigane haberdar olmasın

SOR

Rumuz-i enbiyayı vakıf-ı esrar olandan sor
Enel-Hak sırrını candan geçüp ber-dar olandan sor

Yürü var ehl-i tecrid'i alayık ehline sor
Anı can u cihanı terkedüp deyyar olandan sor

Gehi kahrın,gehi lütfun kemalin bilmek istersen
Fena ender fena'da yok olup hem var olandan sor

Dila bu Mantikkuttayr'ı fesahat ehli anlamaz
Bunu ancak ya Attar u yahut tayyar olandan sor

Anadan doğma gözsüzler kemahi görmez eşyayı
Niyazi vech-i dildarı Ulül-ebzar olandan sor

AŞK

Ey gönül gel gayriden geç aşka eyle iktida
Zümre-yi ehl-i hakikat anı kılmış mukteda

Cümle mevdudat u ma'lumat'a aşk akdem dürür
Ziyra aşkın evveline bulmadılar ibtida

Hem dahi cümle fena buldukta aşk baki kalır
Bu sebebden didiler kim aşka yoktur intiha

Dilerem senden Hüda'ya eyle tefikın refik
Bir nefes gönlüm senin aşkından etme-gel cüda

Masiva-yı aşkının sevdasını gönlümden al
Aşkını eyle iki alemde bana aşına

Aşkile tamu'da olmak cennetidir aşkın
Liyk cennetde olursa tamu'dur aşksız ana

Ey Niyazi mürşid istersen bu yolda aşka uy
Enbiya vü evliya'ya aşk oluptur rehnüma

DİVANE

Padişah'a aşkını humhane kıl
Masiva'yı aşkına bigane kıl
Zikr ü fikrinle beni pür nur idüp
Mest ü medhuş eyleyüp divane kıl

Benliğimdir senden ayıran beni
Varlığım şehrini yık virane kıl
Mürg-i ruhum meylini kes gayrıdan
Şol cemalin şem'ine pervane kıl

Gönlümü mir'at-ı vech-i zat idüp
Ol tecelli'le beni mestane kıl
Cezbe-yi feyz'in şerabın doldurup
Bu Niyazi bendeni meyhane kıl

MASİVA

Dönmek ister gönlüm cümle sivadan
Dönelüm aşıklar Mevla derdiyle

Geçmek ister gönlüm mülk-i fenadan
Dönelüm aşıklar Mevla derdiyle

Derde düşen aşık nitsin cihanı
Derd ehlinün daim yanmakta canı

Döner arzulayı vasl-ı cananı
Dönelüm aşıklar Mevla derdiyle

Ay ü gün yıldızlar hem nuh felekler
Arşun etrafında saf saf melekler

Meydan-ı ışkunda cevlan iderler
Dönelüm aşıklar Mevla derdiyle

Ta'n eyleme zahid benüm halim
Dahl eyleme hergiz bu devranum

Dermanı dönmede buldum canuma
Dönelüm aşıklar Mevla derdiyle

Baş açup girdim ışk meydanına
Mansur olurum ene'l-Hak darına

Yanmakta Niyazi şevkun narına
Dönelüm aşıklar Mevla derdiyle

YOL

Ya Rab, bize ihsan it vuslat yolını göster
Surette koma can it, uzlet yolını göster

Eyledi heva garet, oldı işümüz adad
Dergahın ulı gayet, kudret yolını göster

Nefsümi hevedan kes, kalbümi riyadan kes
Meylümi sivadan kes, halvet yolını göster

Talim idüp esmayı, bildür bize eşyayı
Duymağa "Ev edna" yı, hikmet yolını göster

Candan sana talib kıl, her taate ragıb kıl
Bir pire müsahib kıl, hidmet yolını göster

Har içre biter gülzar, tan içre doğar envar
Her şeyde tecellin var, ruyet yolını göster

Şol kim ola vuslatta,halvet ola celvette
Bu Mısri'ye kesrette,vahdet yolını göster

Gerçi kullarda masiyyet çoktur
Rahmetin Mevla dahi artukdur

Gayriden bize hiç meded yoktur
Dertliyüz senden umarız derman

Gel dimezisen bigünahkara
Bir adem kadir mi yol vara

are yok senden olmasa are
Dertliyüz Senden umarız derman

Şuna kim bir heda geldi
Feyz-i akdesten aşına geldi

Bir cefasına bin safa geldi
Dertliyüz Senden umarız derman

Bu Niyazi ün zikrune düşdi
Dün ü gün gönli fikrine düşdi

Zatuna iren şükrüne düşdi
Dertliyüz Senden umarız derman

GEL ALLAH'A DÖNELİM

Hevaya yiter gönül,gel Allah'a dönelüm gel
Siva ise yiter gönül,gel Allah'a dönelüm gel

Nice bir sevelüm gayrı,nice bir olalım ayrı
Analum vuslat-ı yarı,gel Allah'a dönelüm gel

Bize Hak'dan gel olmadın,ecel kösi almadın
Canun Azrail almadan,gel Allah'a dönelüm gel

Özenmez misün ol yara,ki aldanmışsın ağyara
Seni azdırmış emmare,gel Allah'a dönelüm gel

Taleb kıl her seher gahı,yürekten eylegil ahı
Sevenler buldı Allah'ı,gel Allah'a dönelüm gel

Soralım gel bilenlere,küllü boyun virenlere
Visaline irenlere,gel Allah'a dönelüm gel

Niyazi'ye olup haldaş,olursun gel yola yoldaş
Döküp gözlerümüzden yaş,gel Allah'a dönelüm gel

DERMAN

İy kerim Allah iy gani sultan
Dertliyüz Senden umarız derman
Lütfuna had yok rahmetine payan
Dertliyüz Senden umarız derman

İNLEMEK

İnile ey dertli gönül inile
Ehl-i derdün inliyecek çağıdır
Gel tımar et yaranı sen ışk ile
Yaralarun onulacak çağıdır
Sen nedim idün evvel ol şah ile
İmtihan için gelüpsin bu ile
Şol ki gafletle yatup itmez tareb
Gövdesinde yok mı ola can aceb
Uşda vahdet gülleri açıldı hep
Bülbülüm efgan idecek çağıdır
İnlemek sana yaraşur dert ile
Hem gözin kan ağliyecek çağıdır
Yok kararı gönlümün bilmem neden
Kasd ider bin pare olur bu beden
Var ise gitmek diler bu areden
Aslına azm eyleyecek çağıdır
Hakkı anunla itmeden bundan ubur
Mevtün elçisi gelicek çağıdır
İy Niyazi dünyada itmez huzur
Şol kişi kim olmaya ehl-i gurur

DERVİŞ

Derviş olan kişinin sözleri umman olur
Salik-i Hak olanun rahına bürhan olur

İlm-i ledün dersini arif olan kişiler
Haste-dil olanların derdine Lokman olur

Her seher efgan idüp bülbüli hayran ider
Dide-i giryan idüp sinesi büryan olur

Beyt-i dili pak olur zikr-i Hakkı işiden
Sabr u kararı gider işleri devran olur

Şem-i cemali döner pervane-i aşıkun
Zan ider ol cahilun devr ile isyan olur

Münkirleri dahi ider kime sözünüz dimez
Yine işi anlara lutf ile ihsan olur

Sanma Niyazi özün derviş oluptur senün
Derviş olan kişiler şöylece sultan olur

VAR OLMAK

Kim ki ışkun darına berdar olur
Cümle uşşak içre ol serdar olur

Bunda uşşakı yakan o akıbet
Nara İbrahim gibi gülzar olur

Korkma tamudan ger aşık isen
Bülbül olanın yiri gülzar olur

Cennet-i irfana dahil olanun
Kande baksa gördüğü didar olur

Gözsiz onalanlar ol yüzi göremezler
Anı gören hep ulu'l-ebsar olur

Dünyanın lezzatına aldanma kim
Bir gün ola cümle zehr-i mar olur

Tac u tahtı kulluğuna ol şehün
Virürsen devletin tekrar olur

Ger kabul odunsa şah oldun ebed
Kande böyle assılı bazar olur

İlla tac ü tahtunla olmaz vasl-ı yar
Adet oldur ana can isar olur

Kim ki kendün yoh iderse Mısri'ya
Yokluğun dağılmasında var olur

CAN GÖZÜ

Derviş olan aşık gerek, yolunda hem sadık gerek
Bağrı onun yanık gerek, can gözleri açık gerek

Alçaktan alçak yürüye, toprak içinde çürüye
Işk ateşinde eriye, altun gibi zarmak gerek

Zikr-i Hakka meşgul ola, yana yana ta kül ola
Her kim diler makbul ola, tevhide boyanmak gerek

Eyven kişi yol alamaz, maksudunu tiz bulamaz
Yok olmayan var olamaz, varını dağıtmak gerek

Dervişlerin en alçağı, buğday içinde burçağı
Bu Mısri gibi balçığı, her bir ayak basmak gerek

BİR ENİSİN YOK

Bir enisün yok aceb hayrettesün
Rahatı terk eyledün mihnettesün

Gice gündüz bilmeyüp hayrettesün
Ya senün leyl ü neharun kandedur

Ne görindi güle karşı gözüne
Ne yürüdü bakduğınca özüne

Kimse mahrem olmadı hiç razuna
Bilmediler şehsüvarın kandedir

Gökte uçarken seni indirdiler
Çar unsur bendlerine urdılar

Nur iken adun Niyazi virdiler
Şol ezelki itibarun kandedur

MANSUR

İşkun kime yar olur,daim işi zar olur
Dinmez gözünün yaşı,yanar içi nar olur

Sevda-yı zülfün kimün takıldı gerdanına
Mansur gibi akıbet yolında berdar olur

Leyla-yı işkun senün,her kimi Mecnun ider
Firkat odına yakup,her gice bimar olur

Varlık cibalon kesüp,dost iline yol ider
Ferhad'leyin gözinun,yaşları pınar olur

İbrahim Edhem'i derviş iden işkundur
Derdüne düşen şahun tahtı tar mar olur

Ben de arı terk idüp girdüm bu dervişliğe
Her kim senün ışkına düşdi ise bi-ar olur

Bu yolda canun viren canan alur yirine
Işkı dükkanında anun canıyla bazar olur

İy dilber-i ruhani al koma iş bu canı
Sevdana düşeliden dünya bana dar olur

Terk it Niyazi seni bu anda ol sultanı
Her kim canından geçer ol vasıl-ı yar olur

HABERSİZ

Günde bir taş-ı bina-yı ömrümün düşdi yire
Can yatar gafil binası oldu viran bi-haber

Dil bekası Hak fenası istedi mülk-i benim
Bir devasız derde düştüm ah ki Lokman bi-haber

Bir ticaret kılamadım nakd-i ömür oldu heba
Yola geldum lakin göçmüş cümle karban bi-haber

Kös-i rihlet çaldı mevt amma henüz can bi-haber
Asker-i azaya lerze düşdi sultan bi-haber

Ağlayıp nalan edip düştün yola تنها garib
Dide giryan sine püryan akıl hayran bi-haber

Azığum yok yazığum çok,yolda dürlü korku var
Yolımu alursa n'ola ger div ü şeytan bi-haber

Yol erü yolda gerekdür çağ-u çıplak aç-u tok
Mısri'ye gel didi sana çünkü canan bi-haber

YA MUHAMMED

Yine dil natunı söyler Muhammed
Dil ü can mülkini toylar Muhammed

Sen ol sultan-ı kevneynsin ki mahluk
Senün medhinde acizler Muhammed

Giyüp hil'at-i levlaki boyuna
Düşüptür saye serviler Muhammed

Alur şems ü kamer nurı yüzünden
Saçun "velleyli" yeldalar Muhammed

Kaşundur "Kabe Kavseyn ev-edna"
Teründür açılır güller Muhammed

Boyun eğmiş dudur çeşmüne hayran
Çemen sahnında sünbüller Muhammed

Lebün la'li dehanun madinüdür
Lisanun vahy-i Hak söyler Muhammed

Şu vaktin kim çıkup gezdün semayı
Bulup Hazrette rifatler Muhammed

Kamu ervah-ı peygamber hem emlak
Seni iclale gelmişler Muhammed

Seni şah-ı ilm kılup ol anda
Kamusı ümmet oldılar Muhammed

Niçin olmayalar ümmet ki Hakkun
Rızasın sende buldular Muhammed

Ne noksan ire cahına kılursan
Niyazi'ye şefaatter Muhammed

TEVHİD

Hakkı seven aşıklarun, eğlencesi tevhid olur
Işk oduna yanıklarun, eğlencesi tevhid olur

Durmaz isim sürer dili, sorar müdam doğru yolu
Gerçek aradığın bile, eğlencesi tevhid olur

İzinden ayırmaz gözünü, canla tutar sözünü
Görmeğe iver yüzünü, eğlencesi tevhid olur

Halkun arasından çıkar, tevhidi görse can atar
Bülbül gibi daim öter, eğlencesi tevhid olur

Mal ü menalın terk ider, ehl ü iyalin terk ider
Halüyle kalün terk ider, eğlencesi tevhid olur

Dünya vü ahiret perdesin, ardına atar cümlesin
Kor masiva eğlencesin, eğlencesi tevhid olur

Mırıya ayan kişinün gider çürüğü işinün
İçindeki can kuşunun eğlencesi tevhid olur